

дихъ гы въ бој на Ђотскъ (1737—1149);
принуди хъ Австріја да заключи миръ съ Турс-
ција въ Бѣлградъ (1740—1153); по който миръ
Австріја отаде на Турсција Сърбіја до Сава
рѣкъ съ Бѣлградъ и Влашко до Орешава.
Россія схсыпа твърдыніј-тѣ Азовскѣ, и от-
речеса да не тургуба по Азовско-то и по Чер-
но-то море, а дозволи ѝ са да има послан-
ници при Высоката Порта. Султанъ Мах-
мудъ I-й воюва и срѣцю Персіја, но не бы
така честитъ, както въ Европа; Надир-
Шахъ Персійскій сподѣчливо отбиваше Турско-
то рѣжіе, сдѣлъши ѿ съ голѣмо усиліе мо-
жихъ да го принудатъ на миръ въ Веркеръ
(4 Септември 1748—1159), по когото Дїарбе-
киръ и Горна Арменіја останахъ на Турсција.

Слѣдъ 25-годишно славно царуваніе Сул-
танъ Махмудъ I умрѣ на 60 години. (1754—
1168).

Османъ З-ый.

Той бѣше братъ на Сул. Махмуда I и живѣ-
ше затворенъ въ Сарај. Всега-то го избе-
дохъ да го воцарятъ бѣше на 58 год. сто-
ри мѣ са че са пробужда отъ сънъ, зашто с